

ה"ת 49279/01/23 - שאדי ארסלאן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 49279-01-23 ארסלאן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט יסמין כתילי
מבקש	שאדי ארסלאן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. זוהי בקשה לחזרת תפוסים בהתאם לסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969 (להלן: **פקודת סדר הדין הפלילי**).

טענות הצדדים

2. המבקש עותר בבקשה זו להחזיר לידיו כונני מחשב, מסכי מחשב, שני טלפונים ניידים וכסף מזומן. לטענת המבקש, ביום 23/11/23 בוצע חיפוש ללא צו במחסן שבבעלותו בו אוחסנו בין היתר מחשבים, כאשר לא הייתה שום פעילות במחסן.

לטענת המבקש, החיפוש שנערך אינו חוקי מאחר שנערך ללא צו וללא עדים. עוד טען המבקש כי השוטרים לא ספרו את הכספים בנוכחותו ולא מסרו לו דוח חיפוש. המבקש טען כי סעיף 25 לפקודת סדר הדין הפלילי המסמיך את המשטרה לבצע חיפוש ללא צו אינו חל במקרה שלפנינו, מאחר שהחשד המיוחס למבקש הינו בגין עבירה מסוג עוון - ניהול מקום למשחקים אסורים, ולא בגין עבירה מסוג פשע. עוד טוען המבקש כי יסודות סעיף 235(א) לחוק העונשין שמסמיך את המשטרה לתפוס רכוש ששימש לעריכת משחקים אסורים אינם מתקיימים במקרה זה. לשיטתו, אין בידי המשטרה ראיות המבססות יסוד סביר להניח כי אותו רכוש שימש לביצוע עבירה - עריכת משחקים אסורים או שנתקבל מביצוע העבירה.

טענה נוספת מעלה המבקש לעניין המשך החזקת המחשבים. לטעמו, המשטרה פעלה שלא כדין כאשר תפסה את המחשבים ללא צו והמשיכה להחזיק בהם שלא כדין מבלי שפנתה לבית המשפט תוך 48 שעות כמצוות סעיף 32(ב) לפקודת סדר הדין הפלילי. המבקש הוסיף כי גם החדירה למחשבים נעשתה שלא כדין כאשר לשיטתו היא נעשתה ללא צו מבית המשפט.

אשר לכספים, טען המבקש כי תפיסת הכספים בוצעה שלא כדין וללא עילה מוצדקת. בעניין זה ציין המבקש כי הינו איש עסקים שמנהל עסק של פרסום ובית דפוס וכי בעבר היו בבעלותו עסקים לגיטימיים כך "שהפרטה מצויה בכיסו".

גם לעניין הטלפונים הניידים, המבקש טען כי הטלפונים נתפסו ללא עילה מוצדקת. לבסוף טען המבקש כי היה מצופה מהיחידה החוקרת לסיים את החקירה זה מכבר. המבקש סבור כי אי ביצוע

פעולות חקירה מלמדת כי המטרה מתפסת התפוסים אינה אלא סנקציה עונשית בגין עבירות שלא ביצע. עוד טען המבקש כי אומנם המחוקק נתן בידי המשטרה תקופה של 180 לצורך המשך החזקת התפוסים אך אין בכך כדי להצדיק ניצול מלוא התקופה ללא טעם המניח את הדעת.

3. המשיבה התנגדה לבקשה בצינה כי החקירה עודנה מתנהלת וכי החזרת התפוסים יהיה בה כדי לפגוע בראיות.

4. בדיון שהתקיים לפניי, חזר המבקש על טענותיו. באותו דיון הוריתי למשיבה להמציא לעיוני חומרי חקירה רלוונטיים ואכן חומרים אלה הומצאו בשני מועדים; ביום 20/2/23 וביום 6/3/23.

דיון והכרעה

5. עיון בחומר החקירה מלמד כי ביום 23/11/22 באזור התעשייה ציפורי, במהלך טיפול שוטרי תחנת נצרת באירוע ירי במקום מגורים, במסגרתו נעשתה בדיקה לצורך איתור מצלמות אבטחה, התגבש חשד שהמבקש מנהל מקום בו נערכים משחקים אסורים (להלן: **המקום**). הנסיבות שביססו את החשד מפורטות היטב בדוחות הפעולה של השוטרים. מאחר שהחקירה טרם הסתיימה, אמנע מלפרט ואסתפק בהפניה לאותם דוחות. לנוכח החשד, בוצע חיפוש ונתפסו 57 מחשבים, 3 מכשירי DVR, מכשיר לבקר משחקים, 4 מסכי טלוויזיה, 55 מקלדות, 2 מכשירי טלפון נייד וכסף מזומן בסכום כולל של 36,190 ₪ (להלן: **התפוסים**).

6. אין חולק כי החיפוש במקרה זה בוצע ללא צו חיפוש, מכאן השאלה אם החיפוש והתפיסה בוצעו כדין.

7. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, עיינתי בבקשה ובתגובה, בחומרי החקירה והפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המבקש הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. אנמק.

8. המחוקק הכיר בסמכות המשטרה לבצע חיפוש ללא צו בהתקיים תנאים מסוימים. בעניין זה צודק הסנגור המלומד כי סעיף 25 לפקודת סדר הדין הפלילי אינו מהווה מקור סמכות לחיפוש ללא צו במקרה שלפנינו וזאת בשים לב לעובדה כי החשד המיוחס הינו בגין עבירה מסוג עוון ולא פשע.

9. אבחן עתה אם התקיימו יסודות סעיף 235(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**) שמהווה מקור סמכות לתפיסת רכוש ששימש לעריכת/ארגון משחקים אסורים או שנתקבלו כתוצאה מניהולם/עריכתם של משחקים אסורים.

10. סעיף 325(א) קובע:

"היה לשוטר יסוד סביר להניח כי כלים או מכשירים, כרטיסים או כל דבר אחר שימשו לארגונם או לעריכתם של משחק, הגרלה או הימור אסורים, רשאי הוא לתפסם, ורשאי הוא לתפוס כספים, או דבר אחר, שהיה לו יסוד סביר להניח שנתקבלו כתוצאה מארגון המשחק, ההגרלה או ההימור האסורים או מעריכתם."

11. הסנגור טען כי אין בחומר הראיות תשתית ראייתית המבססת "יסוד סביר להניח" כי אותו רכוש שימש "בלשון עבר" לארגון עריכת משחקים. טענת הסנגור אין בידי לקבל, שכן הראיות שהונחו לפניי מבססות היטב חשד כי המחשבים שימשו עובר לתפיסתם לצורך ארגון משחקי מזל (מפנה למסמך שסומן י.כ.1. ובפרט שורות 27-30). נסיבות כאמור, ונסיבות הימצאות הכספים אף מקימים יסוד להניח כי הכספים נתקבלו כתוצאה מניהולם של משחקים אסורים, מכאן אני קובעת כי התפיסה בוצע כדין.

12. אשר לחוקיות המשך החזקת המחשבים, סעיף 32(ב) לפקודת סדר הדין הפלילי קובע:

"על אף הוראות פרק זה, לא ייתפס מחשב או דבר המגלם חומר מחשב, אם הוא נמצא בשימוש של מוסד כהגדרתו בסעיף 35 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, אלא על-פי צו של בית משפט; צו שניתן שלא במעמד המחזיק במחשב או בדבר המגלם חומר מחשב, יינתן לתקופה שאינה עולה על 48 שעות; לענין זה לא יובאו שבתות ומועדים במנין השעות; בית משפט רשאי להאריך את הצו לאחר שניתנה למחזיק הזדמנות להשמיע טענותיו.

13. מהוראת הסעיף הנ"ל עולה כי החובה להוצאת צו לצורך המשך החזקת המחשבים חלה על "מחשב שבשימוש של מוסד כהגדרתו בסעיף 35 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א - 1971(להלן: **פקודת הראיות**). "מוסד" לפי סעיף 35 לפקודת הראיות כולל "עסק" ו-"משלח יד". המבקש טען כי מקום בו נמצאו המחשבים הינו מחסן. המבקש לא טען כי אותם מחשבים משמשים אותו בעסקו או משלח ידו. בעניין זה אציין כי המבקש שמר על זכות השתיקה בחקירתו. גם טענתו בבקשה בכתב כי הינו בעלים של חברת פרסום אין בה כדי להועיל שכן כאמור המבקש לא טען כי המחשבים הינם בשימוש החברה.

14. לא כל מחשב "באשר הוא" זוכה להגנה של סעיף 32(ב) לפקודת סדר הדין הפלילי. וכפי שנקבע: "... **לא הרי מחשב נחוץ לניהול העסק ("המוסד"), כהרי מחשב שמטרתו אחרת, והוא עלול להיות משמעותי בעבירות הימורים...**" (בש"פ 9639/11 דניס נ' מדינת ישראל (2012)), ראו גם ע"ח (חי') 5984/07/15 מימון נ' מדינת ישראל (2015), ו-ב"ש 3707/01 יגודיב נ' מדינת ישראל (2001)

מהראיות שהונחו בפני עולה כי המחשבים שימשו לעריכת משחקי מזל וככאלה הרי שברי שאין הם חוסים תחת ההגנה של סעיף 32 (ב).

15. מעבר לנדרש אוסיף כי גם הוראת סעיף 32(ב1) לפקודת סדר הדין הפלילי אין בה כדי להועיל למבקש. וזו לשון סעיף:

"

נתפס מחשב שאינו בשימוש של מוסד כהגדרתו בסעיף קטן (ב) וניתן להפרידו מדבר המגלם חומר מחשב, והמחשב אינו דרוש לצורך חילוטו או הגשתו כראיה לבית המשפט, תחזיר המשטרה את המחשב לאדם שממנו נלקח בתוך 30 ימים מיום תפיסתו, ואולם רשאי בית משפט שלום לצוות על הארכת התקופה האמורה לתקופה שלא תעלה על 30 ימים, ולחזור ולצוות על כך מעת לעת.

16. הן מחומר החקירה והן מתגובת המשיבה עולה כי המחשבים דרושים הן לצורך הצגתם כראיה והן לצורך חילוט, מכאן שלא ניתן להחזירם בשלב זה.

17. אשר לחוקיות החדירה לחומר מחשב, הרי שעיון בחומר החקירה מלמד כי ביום 24/11/22 ניתן צו חדירה לחומר מחשב, המורה למשטרה לבצע חדירה ללא עדים מחשש לחשיפת שיטות ואמצעים. כך שפעולת המשטרה גם בעניין זה בוצעה כדין.

18. אשר לנוכחות עדים בחיפוש, הרי שטענתו של המבקש חסרת בסיס. עיון בדוח החיפוש מלמד כי המבקש ביקש שהחיפוש ייערך ללא עדים.

19. אשר לכספים, הרי שמדובר בסכום משמעותי. מחומר החקירה עולה כי הכספים נתפסו במספר מקומות; בתוך המקום, על גופו של החשד, ובתוך רכבו. נסיבות תפיסת הכספים לרבות המקומות והאופן בהם

הוחזקו, מלמד על זיקתם של הכספים למשחקים האסורים (ראו רע"פ 5776/05 **ראובן נ' מדינת ישראל**), ומכאן העילה לתפיסתם והמשך החזקתם. בעניין אוסיף כי מחומר החקירה עולה כי הכספים נספרו בנוכחות המבקש והספירה אף תועדה באמצעות צילום במכשיר טלפון נייד, מכאן שגם בעניין זה טענת המבקש הינה חסרת בסיס.

20. אשר לטלפונים הניידים, לטעמי קיימת עילה לתפיסתם והמשך החזקתם. לאחר עיון בחומר החקירה שוכנעתי כי קיים יסוד סביר להניח שהטלפונים שימשו לביצוע העבירות ושהם עשויים לשמש ראיה בהליך הפלילי. משכך, לא מצאתי פגם בהחלטת המשטרה בתפיסת הטלפונים. יחד עם זאת, ובכך מקובלת עלי טענת הסנגור, הרי שהיה מצופה לפרוק את הטלפונים סמוך לתפיסה. לא הונחה בפניי ראיה המעידה על ביצוע פעולה זו. ככל הפריקה טרם בוצעה, סבורה אני כי יש מקום להורות למשטרה לפעול בעניין זה בהקדם ולזרז את החקירה בכלל, הגם שטרם חלפו 180 ימים מיום התפיסה.

סוף דבר

21. לאור האמור, אני קובעת כי החיפוש והתפיסה בוצעו כדין ומורה כדלקמן:

א. הבקשה להחזרת התפוסים נדחית.

ב. המשיבה תפרוק את הטלפונים תוך 21 יום מהיום. לאחר תום הבדיקה ובהתאם לתוצאותיה, תמסור למשיב הודעה לבית המשפט ובה תתייחס לעמדתה הסופית לעניין זה. ככל שיתברר כי הפריקה כבר בוצעה, תוצרי הפריקה יוצאו לעיוני עד יום 25/3/23.

ג. לנוכח חלוף הזמן מאז התפיסה, תעשה המשיבה תפעל לסיום החקירה בהקדם ותעביר את התיק לעיון התביעה.

החלטה תישלח לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אדר תשפ"ג, 19 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.